

САДХГУРУ

Внутрішня інженерія

КЕРІВНИЦТВО з йоги, що ПРИВЕДЕ ВАС ДО РАДОСТІ

З англійської переклала Леся Бідочко

Київ
BOOKSHEF
2019

[<<< Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

*Ме, що для одного - малія,
для іншого - інженерія.*

РОБЕРТ ЕНСОН ГАЙНЛАЙН

Зміст

9

Слово із ЧОТИРЬОХ БУКВ

13

ЧАСТИНА ПЕРША

14	Слово до читача	48	Окресліть свою долю
17	Як я позбувся своїх почуттів	56	Ні меж, ні тягарів
34	Вихід – усередині	78	А тепер – Йога
		79	Що ж таке йога?

91

ЧАСТИНА ДРУГА

Розділ 1. Тіло

94	Надмашина	122	Просте незнання
95	Щось, що не любить обмежень	127	Найбільше задоволення
99	Сенс життя: знання життя за межами почуттів	129	Їжа як паливо
102	Дослухатися до життя	132	У шкаралупі
107	«Завантаження» Космосу	133	Пекельна кухня
111	Грудка Землі	138	Драма травлення
117	Синхронізація із Сонцем	141	Гастрономічне чуття
		145	Від занепокоєння до спокою
		148	Від мирського до космічного
		153	Гормональна атака

Розділ 2. Розум

157	Диво чи хаос?	186	Віра чи пошук
164	Усвідомлення себе поза життям	190	Дерево бажань
171	Набруднення ідентичності	193	Міф про голову та серце
176	Усвідомлений інтелект	195	Знання та відданість
180	Усвідомленість — це життя	200	Мантра любові
183	Знання без думок	202	Відданість: просторовий зсув
		207	Обіймаючи таємницю

Розділ 3. Енергія

211	Ступаючи слідами прани	238	Священна наука
215	Кармічна головоломка	246	Гори благодаті
223	Механіка життя	251	Шлях містика
228	Лабіrint енергій	254	Тантра: технологія трансформації

Розділ 4. Радість

262	Радість
-----	---------

264

**Словник
ТЕРМІНІВ**

270

**Онлайн-
ПРОГРАМА
«ВНУТРІШНЯ
ІНЖЕНЕРІЯ»**

271

Фонд «ІША»

СЛОВО ІЗ ЧОТИРЬОХ БУКВ

Колись трапився такий випадок. До аптеки Шанкарана Пілляя наблизився черговий покупець. Перед входом він помітив чоловіка, який обіймав ліхтарний стовп і дико обертає очима.

Увійшовши до аптеки, покупець поцікавився:

— Шо це за чоловік? І що з ним котиться?

Шанкаран Піллай незворушно відповів:

— А, ви про того. Це один із моїх клієнтів.

— Але що з ним?

— Він шукав щось від кашлю. Я й дав йому те, що він просив.

— І що ж ви йому дали?

— Упаковку проносного. І звелів негайно прийняти.

— Проносне проти кашлю! На біса ви так училили?

— Та припиніть, ви ж його бачили. Думаєте, він ще посміє кашлянути?

Проносний засіб аптекаря Шанкарана Пілляя символізує типове вирішення, яке сьогодні пропонують в усьому світі шукачам благополуччя. Це основна причина, чому слово із чотирьох букв стало терміном «гуру».

На жаль, ми забули справжнє значення цього поняття. «Гуру» буквально означає «той, хто розсіює темряву». Всупереч поширеній думці, функція гуру

полягає не в тому, щоб учити, щось вселяти або навертати. Гуру є для того, щоби висвітити ті горизонти, які лежать поза межами вашого чуттєвого сприйняття та вашої психологічної драми, — виміри, які ви зараз не здатні сприймати. Гуру є для того, аби, власне, оприявнити природу вашого існування.

У сучасному світі пошиreno безліч хибних і оманливих учень. «Бути тут і зараз» — одне з них. Мається на увазі, що ви могли би бути десять іші, якби хотіли. Як це взагалі можливо? Сьогодення — єдине місце, де ви можете бути. Якщо ви живете, це відбувається саме цієї миті. Якщо вмираєте, то вмираєте саме цієї миті. Ця мить і є вічністю. То яким же чином ви можете цього уникнути?

Зараз ваша проблема полягає в тому, що ви страждаєте через події десятирічної давнини та через страх перед тим, що може статися післязавтра. Ні те, ні інше не є живим утіленням істини. Це просто гра вашої пам'яті й уяви. Чи означає це, що для набуття спокою вам слід витіснити свій розум? Зовсім ні. Це лише значить, що необхідно взяти на себе відповідальність. Ваш розум має величезні запаси пам'яті й неймовірну уяву, і це результат еволюційного процесу, який триває мільйони років. Якщо вам удасться керувати цим, коли потрібно, ваш розум стане надзвичайним інструментом. Відмова від минулого і нехтування майбутнім означає спрощення цієї прекрасної здатності. Таким чином, визначення «бути тут і зараз» стає згубним психологічним обмеженням; воно заперечує нашу екзистенційну реальність.

Вислів «не займайся всім одразу» став ще одним популярним гаслом самовдосконалення. Навіщо вам

виконувати лише одну справу, якщо розум — як феноменальна багатовимірна машина — здатен упоратися із декількома рівнями активності водночас? Чому ви хочете обмежити свій розум, а не навчитися тренувати та приборкувати його? Врешті, якщо ви можете зазнати запаморочливої радості від розумової активності, навіщо ж вдаватися до лоботомії та добровільно перетворюватися на овоч?

«Позитивне мислення» — ще одна фраза, яка через надмірне вживання перетворилася на кліше. Коли занадто спрощувати і використовувати її як швидкодіючу мантру, позитивне мислення стає способом прикрасити свою реальність, покрити її цукровою пудрою. Коли ви не здатні обробляти інформацію в реальному часі та контролювати свої психологічні драми, ви вдаєтесь до «позитивного мислення» як до своєрідного транквілізатора. Здається, воно могло би вселити нову впевненість та оптимізм у ваше життя. Але це доволі обмежений погляд. У довгостроковій перспективі, якщо ви заперечуєте або відриваєте якусь частину реальності, отримуєте однобокий погляд на життя.

До того ж, є така перевірена часом справа: перенесення добробыту людей на небеса; ця справа ґрунтуються на твердженні, що ядром усесвіту є любов. Любов як людська здатність. Якщо вам необхідний курс уdosконалення в цій сфері, повчіться у свого песика. Він сповнений любові! Не потрібно летіти в космос, щоби піznати любов. Усі ці інфантильні філософування ґрунтуються на припущеннях, що буття — людиноцентричне. Лише ця ідея позбавила нас почуттів і змусила скоювати найбільш негуманні та огидні злочини впродовж нашого існування. Це збереглося й донині.

Як гуру я не навчаю жодній доктрині, не наділяю філософією та не пропагую вірування. Адже єдині ліки від усіх недугів людства — це самоперетворення. Це не наступний етап самовдосконалення. Самоперетворення відбувається не через мораль, етику, зміну поведінки чи ставлення до чогось, а через переживання безмежної природи нашої самобутності. Самоперетворення не має нічого спільного зі старим. Це просторова зміна у вашому способі сприйняття життя.

Знання цього — йога. Той, хто її втілює, і є йогом. Того, хто веде вас у цьому напрямі, називають гуру.

Мета цієї книги — перетворити радість на вашого постійного супутника. Щоби досягти цього, книга пропонує вам не настанову, а науку; не вчення, а методу; не заповіді, а шлях. Настав час розпочати освоювати цю науку, працювати над методою, йти шляхом.

У цій подорожі гуру — не пункт призначення, а дорожня карта. Внутрішній вимір — це незвіданий простір. Коли вивчаєте незнайому місцину, то чи не краще мати дорожовкази? Ви можете знайти власний шлях, але хтозна, скільки життів на це знадобиться? Перебуваючи на незнайомій території, варто розпитати дорогу. На певному рівні «гуру» — це і є жива дорожня карта. Гуру-навігатор: система пошуку шляху!

Ось для чого існує це відоме слово із чотирьох букв. Щоби цей шлях став для вас удвічі простішим, я вирішив перетворити його на слово із восьми букв — Садхгуру.

[<>>](http://kniga.biz.ua)

Слово до читача

Можна по-різному підійти до цієї книги. Один із таких способів — безпосередньо зануритися у практику, пірнути з головою у режим «зроби сам». Але ця книга не претендує на роль підручника зі самовдосконалення. Звісно, не без цього, проте у неї значно ширша практична орієнтація.

Інший спосіб — звернутися до теорії. Але ця книга — не якийсь посібник для науковців. Я жодного разу не дочитував до кінця трактати з йоги. Не було потреби. Я зважаю на внутрішній досвід. Уже у вельми пізньому віці я переглянув деякі Йога-сутри Патанджалі, важливі тексти з йоги, і збагнув, що маю певний доступ до їхнього внутрішнього ядра. Адже розглядаю їх із позиції досвіду, а не теорії. Звести таку складну науку як йога до доктрини — так само жахливо, як і перетворити її на кардіотренування.

Тому книгу поділено на два розділи. У першому окреслено карту місцевості, а в другому запропоновано спосіб пересування нею.

Те, що ви прочитаєте в цьому розділі, — не є академічним знанням. Навпаки, тут йтиметься про фундаментальні ідеї як основу чи наріжний камінь архітектури другого розділу, який, власне, більше орієнтований на практику.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](#)

Ці ідеї не можна назвати принципами або вченнями. І вони, безумовно, не є висновками. Найкраще сприймати їх як дороговкази на тому шляху, який тільки вам під силу освоїти. Тут подано основні перспективи, що виникли внаслідок стану загостреної усвідомленості й супроводжують мене після однієї доленосної події, яка тридцять три роки тому змінила мое життя.

Розділ починається з автобіографічної замітки. Вона близьче познайомить вас із автором, у чиєму товаристві ви зможете побути, якщо вирішите прочитати решту книги. Наприкінці розділу можна перевірити кілька основних ідей і водночас розглянути часто вживані (зокрема, часто неправильно вживані) терміни, такі як «доля», «відповідальність», «благополуччя» і навіть фундаментальний термін «йога».

Одна з глав цього розділу завершується Саджаною. У санскриті «Садхана» означає «пристрій» або «інструмент». Такі дослідницькі інструменти дозволяють читачеві втілити багато описаних на цих сторінках ідей і перевірити застосування моїх прозрінь до вашого життя. (У другому розділі Садхани повторюватимуться частіше.)

Люди часто називають мене «новомодним» гуро. На це відповідаю так: я не новий і не старий; не належу ні до сучасників, ні до древніх. Я лише відповідаю епосі, як і годиться кожному гуро. Тільки вчені, критики та богослови можуть бути застарілими або новомодними. Філософія чи система переконань можуть бути стариими або новими. Але гуро завжди відповідають своїй епосі.

Як я зазначав, гуро є той, хто розсіює темряву, хто відчиняє вам двері. Якщо я обіцяю відчинити вам две-

рі завтра або відчинив їх комусь іще вчора — це не має значення. Цінність у тому, що я відчиню перед вами двері сьогодні.

Отже, істина позачасова, але технологія і мова завжди відповідають своєму часові. Натомість вони заслуговували би забуття. Жодна традиція, навіть віковічна, втративши актуальність, не заслуговує на існування в іншій ролі, ніж музейний експонат. Отож, хоча я досліджуватиму тут давню методу, слід знати, що вона абсолютно сучасна.

Я не зацікавлений в тому, щоби пропонувати щось нове. Мене цікавить лише те, що істинне. Але сподіваюся, що наступний розділ відкриє перед вами ті сфери життя і знання, що на перетині нового й істинного. Якщо прозріння автора зумовлене внутрішньою ясністю, а читач у цей момент здатен сприймати — отже, зійшлися належні умови, щоби давня істина спрацювала немов алхімія і вчинила переворот у свідомості. Зненацька воно (прозріння) виявляється свіжим, живим і сліпить новизною, наче ці слова сказані й почуті вперше в історії.

Як я позбувся своїх почуттів

*Тоді я був людиною,
І лиш-но піднявся на пагорб,
Щоб убити час,
Але вбив лише те,
Що було Мною і Моїм.
Коли зникли Я і Мое,
Усі мої бажання, звички,
Я тут, порожня посудина,
Поневолена божественною волею
Ta вічною майстерністю.*

У місті Майсур є традиція. Якщо вам треба щось зробити, підніміться на пагорб Чамунда. Якщо вам немає чим зайнятися, підніміться на пагорб Чамунда. Якщо закохуєтесь, то піднімаєтесь на пагорб Чамунда. Якщо ви розлюбили, ви просто мусите піднятися на пагорб Чамунда.

Одного дня в обідню пору мені не було чого робити, а незадовго до цього я розійшовся з коханою, тому й вирішив піднятися на пагорб Чамунда. До вершини було ще близько третини шляху, я зіскочив із мотоцикла і сів на виступ скелі. Це був мій «камінь споглядання». Деревце з фіолетовими плодами та низькорослий баньян пускали свої чіпкі корені у глибоку тріщину на